

Ware Christelijke Religie

Vervolg van hoofdstuk 10 over

De hervorming en de wederverwekking.

621. Hieraan zullen de volgende vijf gedenkwaardigheden worden toegevoegd.

De eerste: ik zag een groep geesten die allen op hun knieën tot God baden om engelen tot hen te zenden, met wie ze van aangezicht tot aangezicht zouden kunnen spreken en aan wie ze de gedachten van hun hart zouden kunnen openen.

Toen ze opstonden verschenen er drie engelen in fijn linnen gewaden, voor hen die zeiden: ‘De Heer Jezus Christus heeft uw gebeden verhoord en ons daarom tot u gezonden; opent nu dan voor ons de gedachten van uw hart.’ Ze antwoordden: ‘De priesters hebben gezegd, dat in theologische dingen niet het verstand maar het geloof de macht heeft en dat een verstandelijk geloof hierin niet bevorderlijk is.

Dit komt immers van de mens en ontleent zijn wijsheid aan de mens en niet aan God.

Wij zijn Engelsen en we hebben van onze geestelijkheid tal van dingen gehoord die wij geloofd hebben.

Maar als we met anderen spraken, die zich hervormden noemen, en met anderen die zich rooms-katholieken noemden, en verder met sekteaanhangers, schenen ze allen geleerd, en toch stemde in vele dingen de een niet met de ander overeen.

Niettemin zeiden allen: ‘Geloof ons.’ Anderen zeiden: ‘Wij zijn de dienaren van God en wij weten het.’ Maar aangezien wij weten, dat niemand de goddelijke waarheden, die van het geloof genoemd worden en van de Kerk zijn, heeft door geboorte of overerving alleen, maar dat die uit de hemel van God komen, en aangezien die de weg tot de hemel wijzen, en tegelijk met het goede van de naastenliefde het leven binnengaan, en zo tot het eeuwige leven leiden, zijn we angstig geworden en hebben op de knieën tot God gebeden.’ Toen antwoordden de engelen: ‘Leest het Woord, en geloof in de Heer, en u zult de waarheden zien die u leiding geven in uw geloof en leven.

Allen in de christelijke wereld putten uit het Woord, als uit de enige bron, hun leerstellige dingen.’ Maar twee uit de groep zeiden: ‘Wij hebben het gelezen maar niet begrepen.’ De engelen antwoordden: ‘U hebt u niet tot de Heer gewend, die het Woord is, en ook heeft u zich eerder in valsheden bevestigd.’ De engelen zeiden verder: ‘Wat is het geloof zonder het licht en wat is denken zonder begrijpen? Dit is niet menselijk; ook raven en eksters kunnen leren spreken zonder verstand. Wij kunnen u verzekeren dat elk mens wiens ziel daarnaar verlangt, de waarheden van het Woord in het licht kan zien.

Er bestaat geen dier dat niet het voedsel van zijn leven kent als het dat ziet; en de mens is een redelijk en geestelijk dier; deze ziet het voedsel van zijn leven, niet zozeer dat van het lichaam, maar dat van zijn ziel, wat het ware van het geloof is, als hij daarnaar hongert en de Heer daarom vraagt.

Bovendien, al wat niet met het verstand wordt opgenomen, blijft niet hangen in het geheugen ten aanzien van de zaak, maar alleen wat de woorden betreft.

Vandaar hebben wij, toen we uit de hemel op de wereld neerzagen, niets gezien, maar slechts klanken gehoord, merendeels wanklanken trouwens.

Maar we zullen enige dingen opsommen, die de geleerden uit de geestelijkheid van het verstandelijke inzicht verwijderd hebben.

Ze wisten daarbij niet dat er twee wegen tot het verstand voeren, de ene uit de wereld en de andere uit de hemel, en dat de Heer het verstand van de wereld afhoudt, wanneer Hij het verlicht.

Indien echter het verstand vanuit de godsdienst gesloten wordt, dan wordt daarop de weg uit de hemel gesloten en dan ziet de mens niet meer in het Woord dan een blinde.

We hebben talloze in kuilen zien vallen waaruit ze niet konden opstaan.

We zullen dit met voorbeelden verduidelijken: Kunt u niet begrijpen, wat naastenliefde en wat geloof is; dat de naastenliefde daarin bestaat, goed met de naaste te handelen, en dat het geloof daarin bestaat, juist te denken over God en over de wezenlijke dingen van de Kerk; en vandaar, dat wie wèl en juist denkt, dat wil zeggen, dat wie goed leeft en juist gelooft, zalig wordt?’

Hierop zeiden zij dat ze dit begrepen.

Verder zeiden de engelen: ‘Kunt u niet verstaan, dat de mens boete voor zijn zonden moet doen, opdat hij zalig wordt; en dat de mens als hij geen boete doet, in de zonden blijft waarin hij geboren is? Boete doen wil zeggen: de boosheden niet willen, omdat die tegen God zijn; zich eens of tweemaal per jaar onderzoeken, de eigen boosheden zien, die voor de Heer belijden, Zijn bijstand afsmecken, van de boosheden afzien en een nieuw leven ingaan.

Voor zoveel men dit doet en in de Heer gelooft, worden de zonden vergeven.’ Toen zeiden enigen uit de groep: ‘Wij begrijpen dit en dus ook wat de vergeving van de zonden is.’ Toen vroegen ze de engelen hen nog verder in te lichten, en wel nu over God, over de onsterfelijkheid van de ziel, over de wederverwekking en over de doop.

Hierop antwoordden de engelen: ‘Wij zullen niets anders zeggen dan wat u begrijpt, anders vallen onze woorden als regen in het zand en op de zaden daarin, die, hoezeer die ook uit de hemel besproeid zijn, niettemin verwelken en vergaan.’ Verder zeiden ze over God: ‘Aan allen die in de hemel komen, wordt daar een plaats toegewezen en zodoende ervaart men de eeuwige vreugde, overeenkomstig de voorstelling over God, aangezien deze voorstelling op universele wijze heerst in alle dingen van de eredienst.

De voorstelling over God als geest, als men de geest voor wind of ether houdt is zinledig; maar de voorstelling over God als mens is de juiste voorstelling.

God immers is de goddelijke liefde en de goddelijke wijsheid, met alle hoedanigheden en het onderwerp is de mens en niet ether of wind.

De voorstelling van God in de hemel is de voorstelling van de Heer Zaligmaker; Hij is de God van hemel en aarde, zoals Hijzelf leert; als uw voorstelling van God aan de onze gelijk is, zullen wij u in ons gezelschap verwelkomen.’ Toen ze dit hadden gezegd glansden hun aangezichten.

Over de onsterfelijkheid van de ziel zeiden ze: ‘De mens leeft in eeuwigheid, omdat hij met God verbonden kan worden door de liefde en het geloof.

Dat dit de onsterfelijkheid van de ziel maakt kan eenieder verstaan, zeker als u hierover iets dieper nadenkt.’ Over de wederverwekking: ‘Wie ziet niet, dat elk mens in vrijheid is om over God te denken of om niet over Hem te denken, als hij maar onderricht is dat er een God is? Zo heeft ieder de vrijheid evenzeer in geestelijke dingen als in burgerlijke en natuurlijke dingen.

De Heer geeft dit voortdurend aan allen; vandaar wordt de mens schuldig, wanneer hij niet denkt over God.

De mens is mens omdat hij dit kan en het dier is dier omdat het dat niet kan.

Daarom kan de mens zich hervormen en wederverwekken zoals uit zichzelf, als hij slechts met het hart erkent, dat het uit de Heer is.

Eenieder die boete doet en in de Heer gelooft, wordt hervormd en wederverwekt; beide moet de mens doen als uit zichzelf, maar dit ‘als uit zichzelf’ is uit de Heer.

Het is waar dat de mens uit zichzelf hiertoe hoegenaamd niets kan bijdragen, zelfs niet het minste, maar niettemin bent u niet zoals standbeelden, maar u bent als mensen geschapen, opdat u dit doet uit de Heer als uit uzelf.

Dit enige wederkerige van de liefde en het geloof is het wat de Heer boven alles wil, dat de mens Hem schenkt, in één woord: doet dit uit uzelf en gelooft dat het uit de Heer is, zo doet u dit als uit uzelf.’ Maar toen vroegen ze of het doen als uit zichzelf de mens van de schepping aan was ingeplant.

De engelen antwoordden daarop: ‘Dit is niet ingeplant, omdat uit zichzelf doen, alleen aan God behoort; maar het wordt voortdurend gegeven, dat wil zeggen, voortdurend toegevoegd.

Voor zoveel dan de mens als uit zichzelf het goede doet en het ware gelooft, is hij een engel van de hemel; maar voor zoveel hij het boze doet en vandaar het valse gelooft, hetgeen ook als uit hemzelf gebeurt, is hij een geest van de hel.

U verwondert u, dat ook dit als uit hemzelf is, maar toch ziet u het, als u bidt, dat u van de duivel bewaard mag worden opdat hij u niet verleidt, niet in u vaart zoals in Judas, u niet vervult met allerlei ongerechtigheid, en niet zowel uw lichaam, als uw ziel vernietigt.

Maar eenieder wordt schuldig, die gelooft, dat hij uit zichzelf handelt, hetzij het goede, hetzij het boze, maar niet schuldig wordt hij die gelooft, dat hij het als uit zichzelf doet.

Want als hij gelooft dat het goede van hem komt, eist hij datgene voor zich op, wat van God is, en als hij gelooft, dat het boze van hem komt, schrijft hij zichzelf datgene toe, wat van de duivel is.’

Over de doop zeiden zij: ‘Dit is een geestelijke wassing, die de hervorming en de wederverwekking is, en het kleine kind wordt hervormd en wederverwekt, wanneer het op volwassen leeftijd de dingen doet die de peetouders namens hem beloofd hebben, namelijk deze twee: het berouw en het geloof in God.

Want zij beloven ten eerste, dat hij zal afzien van de duivel en van al zijn werken; ten tweede dat hij in God zal geloven.

Alle kleine kinderen in de hemel worden in deze twee zaken ingewijd; maar voor hen is de duivel de hel, en God is de Heer.

Bovendien is de doop voor de engelen een teken, dat de mens tot de Kerk behoort.’ Toen ze dit gehoord hadden, zeiden enigen uit de groep: ‘Dit begrijpen we.’ Maar toen hoorde men een stem van de zijkant: ‘Wij begrijpen het niet’, en een andere stem: ‘Wij willen het niet begrijpen’.

Er werd een onderzoek ingesteld van wie deze stemmen kwamen en men ontdekte dat ze van hen kwamen die de valsheden van het geloof bij zichzelf bevestigd hadden en voor orakels gehouden en zo aanbeden wilden worden.

De engelen zeiden: ‘Weest daarover niet verwonderd; zulke mensen zijn er tegenwoordig zeer velen; ze verschijnen aan ons, vanuit de hemel gezien, als gesneden beelden, die met zo’n kunst vervaardigd zijn, dat ze de lippen bewegen en als orgels klinken kunnen, zonder te weten of de adem waaruit hun klank voortkomt, uit de hel of uit de hemel is, aangezien ze niet weten of het vals dan wel waar is.

Ze redeneren maar door en bevestigen eindeloos, en toch zien ze niet of iets zo is of niet.

Maar u dient te weten dat het menselijk vernuft al wat het maar wil kan bevestigen en wel zo dat het schijnt alsof het zo is.

Vandaar kunnen ketters, niet-religieuzen, ja zelfs atheïsten, bevestigen dat er geen God is, maar alleen de natuur.’ Daarna zei dit gezelschap Engelsen, dat brandde van verlangen om wijs te worden tot de engelen: ‘Er wordt op zovele verschillende manieren over het Heilig Avondmaal gesproken; zegt ons wat de waarheid is.’ De engelen antwoordden: ‘De waarheid is dat de mens die tot de Heer opziet en boete doet, door dit allerheiligste met de Heer verbonden en in de hemel binnengeleid wordt.’ Maar enigen uit de groep zeiden: ‘Dit is een mysterie.’ De engelen antwoordden: ‘Het is een mysterie maar niettemin van dien aard dat het begrepen kan worden.

Het brood en de wijn maken dit niet; daar komt niets heiligs van; maar het stoffelijke en het geestelijke brood, en de stoffelijke en de geestelijke wijn stemmen wederkerig met elkaar overeen.

Het geestelijke brood is het heilige van de liefde en de geestelijke wijn is het heilige van het geloof.

Beide gaan uit van de Heer en beide zijn de Heer.

Vandaar is de verbinding van de Heer met de mens en van de mens met de Heer.

Niet met het brood en de wijn, maar met de liefde en het geloof van de mens die boete doet.

De verbinding met de Heer is ook de inleiding in de hemel.' Nadat de engelen hun iets over de overeenstemming hadden geleerd, zeiden enigen uit het gezelschap: 'Nu kunnen wij dit voor het eerst ook begrijpen.' Terwijl ze dit zeiden, ziet, iets als een lichtende vlam daalde vanuit de hemel neer en voegde hen samen met de engelen en zij hadden elkaar wederkerig lief.

622. Tweede gedenkwaardigheid.

Allen die tot de hemel worden voorbereid, wat gebeurt in de geestenwereld, die in het midden is tussen de hemel en de hel, verlangen na een bepaalde tijd, zuchtend naar de hemel.

Weldra worden hun ogen geopend en zien ze een weg die naar een bepaald gezelschap in de hemel leidt.

Deze weg gaan ze op en klimmen omhoog; op de helling is een poort waarbij een wachter staat.

Deze opent de poort en zo gaan ze dan naar binnen.

Dan komt een onderzoeker hen tegemoet en die zegt hun namens de bestuurder, dat ze verder naar binnen moeten gaan en rondzien of er ergens huizen zijn, die ze als de hunne herkennen, want er is voor elke nieuwkomer-engel een nieuw huis.

Als ze er een vinden melden ze dit en blijven daar, maar als ze er niet een vinden, keren ze terug en zeggen dat ze het niet gevonden hebben.

Daarna wordt door een zekere wijze daar onderzocht of het licht dat in hen is, samenstemt met het licht, dat in het gezelschap is, en vooral of de warmte samenstemt.

Het hemelse licht immers is in zijn wezen het goddelijk Ware en de hemelse warmte is in haar wezen het goddelijk Goede, beide voortgaande uit de Heer als Zon aldaar.

Indien een ander licht en een andere warmte dan het licht en de warmte van het gezelschap in hen is, dat wil zeggen, als er een ander ware en goede is, worden ze niet opgenomen.

Daarom gaan ze daar weg en begeven zich op de geopende wegen die tussen de hemelse gezelschappen liggen.

Dit doen ze net zolang tot ze een gezelschap vinden dat geheel en al met hun aandoeningen overeenstemt, en daar ontvangen ze hun woning tot in eeuwigheid.

Want ze zijn daar onder hun gelijken als onder verwanten en vrienden, die ze, omdat ze in een dergelijke aandoening zijn, van harte liefhebben.

Ze zijn daar dus in het geluk van hun leven en de verlustiging vult hun hele borst ten gevolge van de vrede van de ziel.

Want in het licht en in de warmte van de hemel is een onuitsprekelijke verrukking gelegen, die wordt meegedeeld.

Dit gebeurt dus met hen die engelen worden.

Maar aan degenen die in boosheden en valsheden zijn, wordt het toegestaan, in de hemel op te klimmen, maar als ze daar binnengaan, beginnen ze te hijgen en halen met moeite adem en spoedig verduistert hun gezicht en verdonkert hun verstand en hun denken houdt op.

De dood zweeft hun als het ware voor de ogen en zo staan ze daar als boomstronken.

Dan begint hun hart te bonzen, en voelen ze een beklemming op de borst en dan wordt hun gemoed door angst aangegrepen.

Ze voelen zich meer en meer gekweld worden en in deze staat kronkelen ze zich als slangen die te dicht bij een vuur liggen.

Daarom wentelen ze zich daar vandaan en stortten zich neer in een afgrond die dan verschijnt en ze rusten ook niet eerder voordat ze in de hel bij hun gelijken zijn, waar ze kunnen ademen en waar hun hart vrij slaat.

Daarna haten ze de hemel en verwerpen het ware en lasteren in hun hart de Heer, omdat ze geloven dat hun kwellingen en martelingen in de hemel uit Hem waren.

Uit dit weinige kan men zien van welke aard het lot van diegenen is, die zich niets gelegen laten zijn aan de waarheden die tot het geloof behoren, hoewel deze het licht maken waarin de engelen zijn, of die zich ook niets gelegen laten zijn aan de goedheden, die tot de liefde en de naastenliefde behoren, hoewel deze de warmte van het leven maken, waarin de hemelse engelen zijn.

Verder kan men hieruit zien hoezeer diegenen dwalen, die geloven dat eenieder de hemelse gelukzaligheid genieten kan, als hij slechts in de hemel wordt toegelaten.

Want het geloof heden ten dage bestaat hierin, dat de opneming in de hemel alleen van de barmhartigheid afhangt en dat dit met de opneming in de hemel zo is als met iemand die in de wereld op een bruiloft binnenkomt en dan tegelijk in de vreugde en de blijdschap daar is.

Maar laten zij weten dat er een gemeenschap van de aandoeningen van de liefde en van de daaruit voortvloeiende gedachten is in de geestelijke wereld, aangezien de mens dan een geest is.

Het leven van de geest is de aandoening van de liefde en de daaruit voortvloeiende gedachte en de gelijksoortige aandoening verbindt en de ongelijksoortige aandoening scheidt.

Het ongelijksoortige martelt de duivels in de hemel en de engelen in de hel.

Om deze reden zijn ze strikt gescheiden naar de ongelijkheden, verscheidenheden en verschillen van de aandoeningen die tot de liefde behoren.

623. Derde gedenkwaardigheid.

Eens werd het mij gegeven, driehonderd personen uit de geestelijkheid en tevens uit de leken te zien, die allen geleerd en ontwikkeld waren.

Ze wisten het geloof-alleen te bevestigen tot aan de rechtvaardiging toe en sommigen nog verder.

Aangezien bij hen het geloof bestond dat de hemel slechts een toelating was uit genade, werd hun de vergunning gegeven in een hemels gezelschap op te klimmen; dit behoorde echter niet tot de hogere gezelschappen.

Toen ze opklommen, verschenen ze uit de verte als kalveren; en toen ze de hemel binnengingen, werden ze door de engelen voorkomend ontvangen.

Maar toen ze met hen spraken, werden ze door een beving aangegrepen, daarna door een huivering en tenslotte door een kwelling zoals die van de dood en toen stortten ze zich halsoverkop naar beneden en in hun val verschenen ze als dode paarden.

Dat ze als kalveren verschenen bij hun opklimming, kwam omdat de onstuimige natuurlijke aandoening om te zien en te weten, vanuit de overeenstemming als een kalf verschijnt, en geen verstand van het ware dat tot de Kerk behoort, verschijnt als een dood paard.

Beneden waren jongens, die hen zagen neerdalen en door wie ze als dode paarden werden gezien.

Toen wendden de jongens hun gezicht af en zeiden tot hun meester die bij hen was: 'Wat voor monsterachtig teken was dat; eerst zagen we mensen, en nu in plaats daarvan dode paarden, waarvan we, omdat we ze niet konden aanzien, onze gezichten afwendden; meester, laat ons niet op deze plaats blijven, maar weggaan.' Ze gingen weg en onderweg leerde de meester hun wat een dood paard is, hij zei: 'Het paard betekent het verstand van het ware vanuit het Woord; alle paarden die jullie gezien hebben, betekenden dit; want als de mens vanuit het Woord zaken overdenkt en daarin voortgaat, verschijnt zijn overdenking uit de verte als een paard, fier en levend naarmate hij dingen geestelijk overdenkt, daarentegen armzalig en dood, naarmate hij dingen stoffelijk overdenkt.' Toen vroegen de jongens: 'Wat is geestelijk en stoffelijk overdenken vanuit het Woord?'

De meester antwoordde: 'Ik zal dit door voorbeelden duidelijk maken: wie denkt niet, als hij op heilige wijze het Woord leest, innerlijk in zichzelf aan God, aan de naaste en aan de hemel?

Eenieder die over God alleen maar naar de persoon en niet naar het wezen denkt, denkt stoffelijk; verder denkt diegene stoffelijk, die over de naaste alleen maar over de uitwendige vorm denkt en niet naar de hoedanigheid.

Tenslotte, hij die over de hemel alleen over de plaats denkt, en niet naar de liefde en de wijsheid, waardoor de hemel een hemel is, denkt eveneens stoffelijk.' Maar de jongens zeiden: 'We hebben over God naar de persoon, over de naaste naar de vorm, die de menselijke is en over de hemel naar de plaats, namelijk boven ons, gedacht; zijn we daarom toen we het Woord lazen aan iemand als dode paarden verschenen?' 'Nee, jullie zijn nog jongelui en kunnen niet anders; maar ik ben bij jullie de aandoening tot weten en begrijpen gewaar geworden, en daar deze geestelijk is, hebben jullie ook geestelijk gedacht.

Er ligt namelijk enig geestelijke gedachte binnen in jullie stoffelijk denken verborgen, wat jullie nog niet weten.

Maar ik zal op het vorige wat ik gezegd heb terugkomen, namelijk dat hij, die stoffelijk denkt, als hij het Woord leest, of vanuit het Woord iets overdenkt, uit de verte als een dood paard verschijnt, maar hij die geestelijk denkt, als een levend paard.

Degenen die alleen naar de persoon en niet naar het wezen denken, denken stoffelijk over God, want er zijn vele eigenschappen van het Goddelijk Wezen, zoals: de almacht, de alwetendheid, de alomtegenwoordigheid, de eeuwigheid, de liefde, de wijsheid, de barmhartigheid, de genade en andere.

Kenmerken die uit het goddelijk wezen voortgaan zijn: de schepping, de instandhouding, de verlossing, de zaligmaking, de verlichting en de onderwijzing.

Eenieder die over God naar de persoon denkt, maakt drie goden, omdat hij zegt, dat de éne God de schepper en de instandhouder is, de tweede de verlosser en zaligmaker, en de derde de verlichter en onderwijzer is.

Maar eenieder die over God naar het wezen denkt, maakt één God, omdat hij zegt: God heeft ons geschapen en heeft ons verlost en maakt ons zalig, en Hij verlicht en onderwijst ons eveneens.

Dit is de reden, waarom zij, die over de drievuldigheid van God naar de persoon denken, en dus stoffelijk, naar de voorstellingen van hun denken, dat stoffelijk is, niet anders kunnen dan uit één God er drie maken.

Niettemin zijn ze tegen hun gedachte in, gehouden te zeggen dat er een vereniging van deze drie is door het wezen, daar ze als door een traliwerk heen ook over God naar het wezen gedacht hebben.

Daarom mijn leerlingen, denkt naar het wezen en hieruit over de persoon; want naar de persoon over het wezen denken is stoffelijk denken, ook over het wezen, maar naar het wezen over de persoon denken is geestelijk denken ook over de persoon.

Aangezien de oude heidenen stoffelijk over God dachten en dus ook over de eigenschappen van God, maakten ze niet slechts drie goden, maar vele, tot honderd toe, want uit elke eigenschap maakten ze een god.

Weet, dat het stoffelijke niet in het geestelijke binnengaat, maar het geestelijke in het stoffelijke.

Zo is het ook gesteld met de gedachte over de naaste naar de uitwendige vorm en niet naar zijn hoedanigheid; evenzo de gedachte over de hemel naar de plaats, en niet naar de liefde en de wijsheid, waaruit de hemel bestaat.

Zo is het ook gesteld met alle en elk van de dingen die in het Woord zijn.

Vandaar kan hij die een stoffelijke voorstelling koestert over God en ook over de naaste en over de hemel, hoegenaamd niets in het Woord verstaan.

Het Woord is voor hem een dode letter, en hijzelf verschijnt uit de verte, wanneer hij het leest of daaruit iets overdenkt, als een dood paard.

Zij, die u uit de hemel zag neerdalen en die voor uw ogen als dode paarden werden, waren diegenen, die het redelijk gezicht bij zichzelf en bij anderen ten aanzien van de theologische of geestelijke dingen van de kerk gesloten hebben door dit bijzondere dogma, dat ‘het verstand gevangen gezet moet worden onder de gehoorzaamheid aan het geloof’.

Ze bedenken daarbij niet, dat het door de godsdienst toegesloten verstand blind is als een mol en dat daarin louter dikke duisternis is en wel zo’n dikke duisternis, die alle licht van zich vandaan stoot.

Het buigt de invloeiing daarvan die uit de Heer en vanuit de hemel is om en stelt voor die invloeiing een dwarsboom in het lichamenlijk zinnelijke, ver beneden het redelijke in de dingen van het geloof.

Dat wil zeggen, dat het die dwarsboom stelt vlakbij de neus en vastmaakt in het kraakbeen daarvan, zodat hij daarna de geestelijke dingen zelfs niet eens kan ruiken.

Daardoor zijn sommigen van zo’n aard geworden, dat ze in onmacht vallen als ze de geur van geestelijke dingen ruiken; onder de geur, versta ik de gewaarwording.

Dezen zijn het, die van God er drie maken; ze zeggen weliswaar, dat naar het wezen God één is, maar niettemin maken ze klaarblijkelijk drie goden, als ze volgens hun geloof bidden, dat daarin bestaat, dat God de Vader zich erbarmt ter wille van de Zoon en de Heilige Geest zendt.

Ze kunnen niet anders, want ze bidden tot de één, dat hij zich erbarmt ter wille van de tweede, en de derde zendt.’ Toen onderwees hun meester hen over de Heer, dat Hij de ene God is, in wie de Heilige Drievuldigheid is.

624. Vierde gedenkwaardigheid.

Midden in de nacht terwijl ik uit de slaap ontwaakte, zag ik op enige hoogte, in de richting van het oosten, een engel.

Hij hield in zijn rechterhand een blad papier, dat door de Zon een helder blinkende glans had; in het midden daarvan waren woorden geschreven in gouden letters en ik zag daar geschreven staan: het huwelijk van het goede en het ware.

Van die woorden straalde een glans af die in een brede cirkel om het papier straalde; deze cirkel of halo verscheen daardoor zoals het morgenrood in de lentetijd.

Daarna zag ik de engel met het papier in de hand neerdalen en naarmate hij lager kwam, verscheen het papier steeds minder lichtend.

De woorden: het huwelijk van het goede en het ware, veranderde van een goudkleur in een zilverkleur en daarna in koperkleur, vervolgens in een ijzerkleur en tenslotte in ijzerroest- en koperroestkleur.

Uiteindelijk scheen de engel een donkere wolk binnen te gaan en door de wolk heen op de grond te komen en daar was dit papier, hoewel de engel het nog steeds in de hand hield, niet meer te zien.

Dit gebeurde in de geestenwereld, waarin alle mensen na het overlijden het eerst samenkomen.

Toen sprak de engel tegen mij: ‘Vraag aan hen die hier komen of ze mij zien, dan wel of ze iets in mijn hand zien.’ Een menigte kwam naar ons toe vanuit alle vier windrichtingen.

Ik vroeg aan hen die uit het oosten en het zuiden kwamen – het waren diegenen die zich in de wereld op de studie hadden toegelegd – of ze hier iemand bij mij of iets in zijn hand zagen; allen zeiden dat ze niets konden zien.

Daarna vroeg ik hun die uit het westen en het noorden kwamen hetzelfde, het waren diegenen die de woorden van de geleerden in de wereld geloofd hadden; deze zeiden dat ze evenmin iets zagen.

Niettemin zeiden de laatsten van deze groep, die in de wereld in het eenvoudig geloof uit naastenliefde waren geweest, of in enig ware uit het goede, nadat de vorigen waren weggegaan, dat ze een man zagen met een papier, gekleed in een sierlijk gewaad en op het papier waren letters geschreven.

Toen ze hun blik beter daarop vestigden, zeiden ze dat ze lazen: het huwelijk van het goede en het ware.

Ze vroegen aan de engel wat dit betekende en hij zei: ‘Alle dingen die in de gehele hemel en alle dingen die in de gehele wereld zijn, zijn uit de schepping niets anders dan een huwelijk van het goede en het ware.

Alle dingen namelijk, in het algemeen en in het bijzonder, zowel die levend en bezield zijn als die niet leven en onbezield zijn, zijn uit het huwelijk van het goede en het ware en tevens tot dat huwelijk geschapen.

Er bestaat niets dat alleen tot het ware, noch iets dat alleen tot het goede geschapen is.

Het een noch het ander, op zichzelf staand, is niet iets, maar door het huwelijk bestaan ze en worden ze iets van zo’n aard als het huwelijk is.

In de Heer God Schepper is het goddelijk goede en het goddelijk ware in hun wezen zelf; het Zijn van Zijn wezen is het goddelijk goede, en het Bestaan van Zijn wezen is het goddelijk Ware.

Zij zijn ook in een staat van volledige vereniging, want in Hem maken zij op oneindige wijze één uit.

Aangezien deze twee in God de Schepper Zelf één zijn, zijn zij ook één in alle en elk van de uit Hem geschapen dingen.

Daardoor is de Schepper ook met alle uit Hem geschapen dingen door een eeuwig verbond, zoals dat van het huwelijk, verbonden.’ Verder zei de engel dat de Heilige Schrift, die uit de Heer is ingegeven in het algemeen en in elk deel een huwelijk is van het goede en het ware.

Aangezien de Kerk die gevormd wordt door de waarheden van de leer, en de godsdienst die gevormd wordt door de goedheden van het leven overeenkomstig de waarheden van de leer, bij de christenen enig en alleen uit de Heilige Schrift is, zo kan het duidelijk zijn, dat ook de Kerk in het algemeen en in elk deel een huwelijk van het goede en het ware is.

Hetzelfde wat hierboven over het huwelijk van het goede en het ware werd gezegd, werd ook gezegd over het huwelijk van de naastenliefde en het geloof, aangezien het goede tot de naastenliefde en het ware tot het geloof behoort.

Nadat dit gezegd was, verhief de engel zich van de grond, en nadat hij door de wolk gevaren was, klom hij op in de hemel en naarmate hij opklom, schitterde het papier als tevoren.

Toen liet de halo of lichtcirkel, die tevoren als het morgenrood verschenen was, zich neer en verdreef de wolk die duisternis over het land had gebracht en het werd zonnig.

625. Vijfde gedenkwaardigheid.

Toen ik eens over de tweede komst van de Heer nadacht, verscheen plotseling een lichtglans die zo sterk was dat het mijn ogen verblindde.

Daarom keek ik omhoog en zag de gehele hemel lichtend boven mij en ik hoorde daar van het oosten tot het westen in een lange aaneenschakeling stemmen die God verheerlijkten.

Er stond een engel dicht bij mij die zei: ‘Deze verheerlijking is de verheerlijking van de Heer vanwege zijn komst en deze geschiedt door engelen van de oostelijke en de westelijke hemel.’

Uit de zuidelijke en de noordelijke hemel hoorde men alleen een vredig gemompel.

Aangezien de engel alles hoorde zei hij eerst tegen mij dat deze verheerlijkingen en vieringen van de Heer uit het Woord geschieden; en kort daarna zei hij: ‘Nu verheerlijken en vieren zij de Heer in het bijzonder door deze woorden: ‘Gij hebt gezien het ijzer met modderig leem, maar zij zullen niet samenhangen; doch in die dagen zal de God der hemelen een koninkrijk doen oprijzen, dat in de eeuwen niet vergaan zal; het zal al die koninkrijken verbrijzelen en voleinden, maar zelf zal het in de eeuwen bestaan’, (Daniël 2:43, 44).

Daarna hoorde ik het geluid van een gezang en dieper in het oosten zag ik een schittering van licht, nog blinkender dan de vorige en ik vroeg de engel wat zij daar verheerlijkten.

Hij zei dat het was door deze woorden bij Daniël: 'Ik was ziende in de gezichten van de nacht, en ziet, met de wolken van de hemel was de Zoon des Mensen komende; en Hem werd gegeven de heerschappij en het koninkrijk, en alle volken en natiën zullen Hem vereren; Zijn heerschappij is een heerschappij van de eeuw, welke niet voorbij zal gaan, en Zijn koninkrijk dat, wat niet vergaan zal', (Daniël 7:13, 14).

Bovendien vieren zij de Heer uit het volgende in de Openbaring: 'Jezus Christus zij de heerlijkheid en kracht; ziet, Hij komt met de wolken; Hij is de Alfa en de Omega, het Begin en het Einde, de Eerste en de Laatste, Die is, Die was, en Die komen zal, de Almachtige; Ik Johannes, heb dit gehoord van de Zoon des Mensen uit het midden van de zeven kandelaren', (Openbaring 1:5-13; 22:8, 13; Matthéüs 24:30, 32).

Ik keek opnieuw in de oostelijke hemel die opblonk vanuit de rechterzijde en het licht drong uit het zuidelijke uitspansel binnen en ik hoorde een zoete klank.

Ik vroeg de engel wat zij daar van de Heer verheerlijkten en hij zei dat het was door deze woorden in de Openbaring: 'Ik zag een Nieuwe Hemel en een Nieuwe Aarde, en ik zag de Heilige Stad, het Nieuwe Jeruzalem, neerdalend van God uit de hemel toebereid als een bruid voor haar echtgenoot; en ik hoorde een grote stem uit de hemel, die zei: Ziet, de tabernakel van God met de mensen, en Hij zal met hen wonen.

En de engel sprak met mij en hij zei: Kom, ik zal u tonen de bruid, de echtgenote van het Lam; en hij voerde mij weg in de geest op een grote en hoge berg, en hij toonde mij de stad, het Heilige Jeruzalem', (Openbaring 21:1, 2, 3, 9, 10).

Ook door deze woorden: 'Ik, Jezus, ben de blinkende en de morgenster; en de Geest en de Bruid zeggen: Kom; en Hij zei: Ik kom haastiglijk.

Amen! Ja, kom Heer Jezus', (Openbaring 22:16, 17, 20).

Na deze en tal van andere dingen werd een algemene verheerlijking gehoord van het oosten tot het westen van de hemel, en ook van het zuiden tot het noorden; en ik vroeg de engel: 'Wat nu?'; en hij zei: 'Het zijn de volgende woorden uit de profeten: Alle vlees wete, dat Ik Jehovah uw Heiland en uw Verlosser ben', (Jesaja 49:26); Zo zei Jehovah, de Koning van Israël en zijn Verlosser Jehovah Zebaoth; Ik ben de Eerste en de Laatste, en behalve Mij is er geen God, (Jesaja 44:6); Te dien dage zal men zeggen: ziet, Deze is onze God, die wij verwacht hebben opdat Hij ons bevrijde; Deze is Jehovah die wij verwacht hebben, (Jesaja 25:9); De stem van een roepende in de woestijn: bereidt de weg van Jehovah; zie, de Heer Jehovah komt in sterkte, als een herder zal Hij Zijn kudde weiden, (Jesaja 40:3, 5, 10, 11); Een Knaap is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, wiens naam is Wonderlijk, Raad, God, Held, Vader der eeuwigheid, Vorst van de vrede, (Jesaja 9:5); Ziet, de dagen komen, en Ik zal aan David een gerechte Spruit verwekken, die als Koning regeren zal, en dit zal Zijn naam zijn: Jehovah onze gerechtigheid, (Jeremia 23:5, 6; 33:15, 16); Jehovah Zebaoth is Zijn naam, en uw Verlosser, de Heilige Israëls, de God van de gehele aarde zal Hij genoemd worden, (Jesaja 54:5); Te dien dage zal Jehovah tot Koning zijn over de gehele aarde, te dien dag zal Jehovah één zijn, en Zijn naam één', (Zacharias 14:9).

Toen ik deze dingen gehoord en begrepen had, sprong mijn hart op, en ik ging verheugd huiswaarts, en hier keerde ik uit de staat van de geest terug tot de staat van het lichaam, waarin ik deze dingen, die ik gezien en gehoord had opschreef.

Wordt vervolgd.